

**UCHWAŁA NR OR.0007.177.2012
RADY POWIATU LIDZBARSKIEGO**

z dnia 20 grudnia 2012 r.

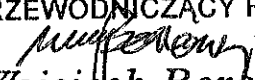
**w sprawie uchwalenia powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar
przemocy w rodzinie**

Na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 842) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się "Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2012 - 2016" stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Lidzbarku Warmińskim.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Wojciech Borowy

Załącznik
do uchwały Nr OR.0007.177.2012
Rady Powiatu Lidzbarskiego
z dnia 20 grudnia 2012 r.

POWIATOWY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2012 – 2016

Lidzbark Warmiński 2012 r.

SPIS TREŚCI

I.	Wstęp	3
II.	Charakterystyka zjawiska przemocy	4
III.	Charakterystyka problemu przemocy w powiecie lidzbarskim	5
IV.	Cele Programu	9
V.	Zakładane rezultaty realizacji Programu	11
VI.	Wskaźniki realizacji Programu	11
VII.	Projektowane źródła finansowania Programu	12
VIII.	Realizatorzy Programu	12
IX.	Sposób monitorowania Programu	13
X.	Skład Zespołu	14

I. Wstęp

Problem przemocy w rodzinie od kilku lat uważany jest za istotny problem społeczny, który wcześniej był mniej zauważalny i na dodatek przemilczany. Przemoc w rodzinie jest jedną z najcięższych form naruszenia praw człowieka. W każdym przypadku jest naruszeniem godności, która stanowi istotę praw człowieka. Naruszanych jest przy tym wiele innych praw, jak prawo do zdrowia, prawo do wolnego wykonywania zawodu, prawo do ochrony przed pracą przymusową, prawo dysponowania środkami finansowymi i rzeczowymi. Prawo ofiary do bezpieczeństwa, do niepoddawania się przemocy jest naczelnym składnikiem godności ludzkiej i dlatego kwestia ta powinna zawsze zajmować priorytetowe miejsce w kształtowaniu polityki przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Do przemocy dochodzi zarówno w rodzinach patologicznych jak również w rodzinach „zdrowych”. Przemoc jest demonstracją siły i chęci przejęcia kontroli nad drugą osobą. Powoduje u ofiary niską samoocenę, poczucie bezsilności i bezradności, ciągły niepokój, depresję oraz choroby związane ze stresem. Doznawanie lub bycie świadkiem przemocy przez dzieci prowadzi do nieodwracalnych skutków, które mogą objawiać się dopiero w życiu dorosłym.

Rodzina jest miejscem, w którym kształtuje się osobowość, system wartości i styl życia człowieka. Służby publiczne z pewnością powinny szanować intymność sfery domowej, lecz nie w sytuacji, gdy interwencja instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy jest konieczna dla zapewnienia bezpieczeństwa jednostki w jej rodzinnym środowisku. Samo stwierdzenie, że przemoc w rodzinie jest przestępstwem, nie jest już wystarczające do jej zapobiegania.

Konieczne jest takie udoskonalenie systemu prawnego, które zapewniałoby nie tylko ściganie sprawców i egzekucję postanowień sądu, lecz dawało ofiarom warunki do obrony i zapewnienia bezpieczeństwa. Objęcie pomocą i wsparciem ofiar przemocy, a także podjęcie stanowczych działań wobec sprawców przemocy to główne zadania administracji państwowej i samorządowej. Celem programu, do osiągnięcia którego ma przyczynić się realizacja zadań i działań zaplanowanych w programie jest pobudzenie aktywności instytucji i służb do zmniejszenia skali przemocy i towarzyszących mu zjawisk patologicznych oraz

zwiększenie poziomu świadczeń i wrażliwości społecznej na występowanie tego problemu w rodzinach naszego powiatu.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 842) do zadań własnych powiatu należy opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. W/w program ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa rodzin doświadczających przemocy w rodzinie, wzmocnienie wewnętrznej odwagi do przeciwstawienia się problemowi oraz podejmowanie zdecydowanych działań, zmierzających do efektywnego rozwiązania przemocy w rodzinie.

II. Charakterystyka zjawiska przemocy

Według definicji zawartej w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.) – przemoc w rodzinie to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc jest:

- Intencjonalna – to zamierzone działanie człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary;
- Siły są nierówne – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Ofiara jest słabsza, a sprawca silniejszy;
- Narusza prawa i dobra osobiste – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.);
- Powoduje cierpienie i ból – sprawca naraża zdrowie fizyczne i psychiczne ofiary, narażając je na poważne szkody, włącznie z utratą życia. Doświadczanie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność samoobrony.

Przemoc w rodzinie, jak wynika z definicji nie jest czynem jednorazowym. Często ma długą, nawet kilkunastoletnią historię. Przemoc w rodzinie zwykle powtarza się według zauważalnych prawidłowości. Cykl przemocy składa się z trzech następujących po sobie faz:

- faza narastającego napięcia – jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężenia sytuacji konfliktowych (drobne nieporozumienia, błahostki, agresja),
- faza ostrej przemocy – następuje wybuch gniewu i wyładowanie agresji,
- faza miodowego miesiąca – jest to faza skruchy i okazywania miłości. Sprawca na nowo uwodzi ofiarę, przeprasza, obiecuje poprawę, jest uczynny i miły, jednak bez specjalistycznej pomocy kończy się to nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy. Przemoc z czasem się nasila, za każdym razem zarówno zachowanie sprawcy, jak i skutki są coraz bardziej dotkliwe. Z czasem faza „miodowego miesiąca” jest coraz krótsza, staje się zaledwie tygodniową czy kilkudniową przerwą.

Ze względu na strategię działania przyjętą przez sprawcę wyodrębnia się:

- przemoc fizyczną – sprawca używa siły, powoduje uszczerbek na zdrowiu, przyjmuje postać popychania, uderzenia, policzkowania, szarpania, potrząsania, kopania, duszenia, bicia otwartą dłonią, pięścią lub przedmiotami;
- przemoc psychiczną – sprawca podejmuje działania w celu obniżenia u ofiary poczucia własnej wartości, wywołuje u ofiary stany lękowe i depresyjne;
- przemoc seksualną – obejmująca różne działania, w tym zgwałcenie czy wymuszony stosunek płciowy w ramach związku;
- przemoc ekonomiczną – np. utrzymywanie osoby zależnej w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie pracy zawodowej, nie dawanie wystarczającej ilości środków finansowych na prowadzenie gospodarstwa domowego;
- przemoc w wymiarze społecznym – zakazywanie osobie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie wychodzenia z domu, upokarzanie jej w miejscach publicznych;
- zaniedbanie – to zjawisko społeczne, które odnosi się do relacji dziecko – rodzic. Będzie to ciągłe niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych dziecka.

III. Charakterystyka problemu przemocy w rodzinie w powiecie lidzbarskim

Oszacowanie skali zjawiska przemocy w rodzinie jest trudne, ponieważ nie wszystkie rodziny, uwiękane w przemoc zgłaszają problem odpowiednim służbom. Nierzadko zdarza się też sytuacja, w której ofiara zgłasza swoją krzywdę, a następnie z lęku czy też z powodu przejścia przemocy w fazę „miodowego miesiąca” wycofuje się z postępowania przeciwko sprawcy.

Analizując podawane poniżej dane dotyczące przemocy w powiecie lidzbarskim należy brać pod uwagę, że są to jedynie wartości orientacyjne i nie odzwierciedlają prawdziwej liczby rodzin i osób dotkniętych przemocą.

Skala przemocy, jej zasięg oraz dolegliwości społeczne decydują o tym, jaki powinien być system przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Na terenie naszego powiatu podejmowane są działania w celu przeciwdziałania przemocy, działania wspierające ofiary przemocy oraz wspierające sprawców przemocy.

Zgodnie ze swoimi kompetencjami odpowiednie działania na terenie powiatu lidzbarskiego podejmują: Ośrodki Pomocy Społecznej, Komenda Powiatowa Policji, Komisje ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, działające przy miejskich i gminnych samorządach, Sąd Rejonowy, Kuratorska Służba Sądowa, Poradnie Psychologiczno - Pedagogiczne oraz Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie.

W powiecie lidzbarskim problem przemocy w rodzinie przedstawiają dane statystyczne z Komendy Powiatowej Policji w Lidzbarku Warmińskim.

Tabela 1. Dane w związku z interwencjami skutkującymi założeniem Niebieskiej Karty

Lp.	Dane Niebieska Karta	2009 rok	2010 rok	2011 rok
1.	Liczba interwencji domowych dotyczących przemocy w rodzinie	962	813	728
2.	Liczba osób pokrzywdzonych ogółem w tym:	97	166	179
	kobiet	54	127	124
	mężczyzn	3	18	24
	małoletnich	40	21	31
3.	Liczba sprawców przemocy w tym:	51	131	131
	Liczba sprawców pod wpływem alkoholu	32	84	76

Tabela 2. Liczba założonych Niebieskich Kart na terenie powiatu lidzbarskiego

Lp.	Miasto/gmina	2009 rok	2010 rok	2011 rok
1.	Lidzbark Warmiński - miasto	27	52	51
2.	Lidzbark Warmiński - gmina	16	41	41
3.	Orneta – miasto/gmina	4	21	23
4.	Kiwity - gmina	2	7	5

5.	Lubomino - gmina	2	8	8
Razem:		51	129	128

Zachowanie ofiar przemocy w rodzinie bywa różne i często jest irytujące, niezrozumiałe, zniechęcające do pomocy. Ofiary bardzo często zmieniają zeznania, sprawiają wrażenie, że same nie wiedzą, czego chcą, wycofują skargę, zaczynają bronić sprawcę a często wspólnie z nimi oskarżają bliskich i krewnych o niepotrzebne wtrącanie się w ich życie rodzinne lub policjantów o przekroczenie uprawnień. Tabela Nr 1 wskazuje, że liczba interwencji domowych w powiecie lidzbarskim ma tendencję spadkową. Liczba zakładanych Niebieskich Kart jest dużo niższa w stosunku do podejmowanych interwencji domowych. Tabela Nr 2 wskazuje, że na terenach małych gmin wiejskich liczba założonych Niebieskich Kart jest niska.

Według informacji uzyskanych z Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim na dzień 29.02.2012 r. objętych dozorem kuratora sądowego w związku z art. 207 § 1 kk było 60 osób.

Tabela 3. Dozory kuratora sądowego w podziale na poszczególne gminy powiatu lidzbarskiego

Lp.	Miasto/gmina	Ogółem dozory 2007- 2012
1.	Lidzbark Warmiński - miasto	23
2.	Lidzbark Warmiński - gmina	14
3.	Orneta – miasto/gmina	15
4.	Kiwity - gmina	5
5.	Lubomino - gmina	3
Razem:		60

Przyczyn stosowania przemocy jest wiele, są różne i trudne do jednoznacznego zdefiniowania, dlatego też istotną rolę w przeciwdziałaniu będzie odgrywać działanie profilaktyczne i umiejętności ludzi zaangażowanych w rozpoznawanie i niwelowanie zagrożeń.

Jednym z zadań realizowanych przez gminy jest udzielanie pomocy z powodu przemocy w rodzinie. Osoby doświadczające przemocy mają możliwość zwrócenia się do właściwych Ośrodków Pomocy Społecznej z prośbą o udzielenie pomocy z powodu przemocy

występującej w ich rodzinie. Tabela Nr 4 przedstawia liczbę rodzin, którym udzielono pomocy z powodu przemocy w rodzinie.

Tabela 4. Liczba rodzin, którym udzielono pomocy z powodu przemocy w rodzinie w 2011 r.

Lp.	Ośrodek Pomocy Społecznej	Liczba rodzin
1.	MOPS Lidzbark Warmiński	36
2.	GOPS Lidzbark Warmiński	34
3.	MGOPS Orneta	28
4.	GOPS Kiwity	15
5.	GOPS Lubomino	3
Razem:		116

Z przedstawionych powyżej danych wynika, że na terenie powiatu lidzbarskiego istnieje problem przemocy w rodzinie. Pozytywem jest fakt, że na terenie powiatu istnieją instytucje, które ściśle ze sobą współpracują w wspieraniu rodziny dotkniętej przemocą. Pracownicy socjalni pracujący w środowiskach potrafią zdiagnozować i zastosować adekwatne do sytuacji rozwiązania.

Tabela 5. Liczba pracowników socjalnych przygotowanych do pracy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Lp.	Instytucje pomocy społecznej	Liczba pracowników socjalnych przygotowanych do pracy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie
1.	MOPS Lidzbark Warmiński	8
2.	GOPS Lidzbark Warmiński	5
3.	MGOPS Orneta	4
4.	GOPS Kiwity	3
5.	GOPS Lubomino	2
6.	PCPR w Lidzbarku warmińskim z siedzibą w Ornecie	1
Razem:		23

Profesjonalnie wykwalifikowana kadra pracowników pomocy społecznej oraz specjalistów pracujących z osobami i rodzinami uwikłanymi w problem przemocy w rodzinie

jest bardzo ważnym czynnikiem, wpływającym na uzyskiwanie pozytywnych efektów w pracy z ofiarami i sprawcami przemocy. Z przedstawionych danych wynika, że w każdej jednostce pomocy społecznej na terenie powiatu lidzbarskiego są pracownicy posiadający kwalifikacje zawodowe, uprawniające do pracy w zakresie przemocy w rodzinie.

Z dokonanej diagnozy wynika, że przemoc w rodzinie jest poważnym problemem społecznym, który wykazuje tendencje wzrastające. Pozytywnym działaniem wszystkich instytucji działających w obszarze problemu przemocy w rodzinie, jest fakt, że nie pozostajemy obojętni na ten problem i staramy się podejmować działania, aby pomóc osobom uwięzionym w problem przemocy. Stąd potrzeba zintegrowanych działań na rzecz ograniczenia tego zjawiska.

Powiatowy program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie w powiecie lidzbarskim skierowany jest do:

- ofiar przemocy w rodzinie w tym: dzieci, dorosłych, osób starszych, osób niepełnosprawnych,
- sprawców przemocy w rodzinie,
- świadków przemocy w rodzinie,
- społeczności lokalnej,
- instytucji, które działają na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

IV. Cele programu

Cel główny:

„Zwiększenie skuteczności działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie w powiecie lidzbarskim”.

Głównym celem stojącym przed osobami zajmującymi się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie jest zmiana postaw i świadomości społecznej w zakresie problemów osób krzywdzonych oraz zniesienie stereotypów utrudniających przeciwdziałanie przemocy.

Cel główny będzie realizowany poprzez realizację celów szczegółowych:

1. Podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie.
2. Współpraca instytucji na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie.
3. Pomoc, wsparcie dla osób uwięzionych w przemoc w rodzinie.

4. Skuteczność udzielania pomocy rodzinom dotkniętym przemocą. Zwiększanie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

CEL 1.

Podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie.

Kierunki działań:

1. Opracowanie i publikacja materiałów (ulotek, artykułów) na temat zapobiegania oraz sposobów reagowania na przemoc w rodzinie.
2. Opracowanie ulotek, broszur dotyczących możliwości uzyskania wsparcia w powiecie lidzbarskim.
3. Rozwijanie edukacji i poradnictwa rodzinnego na rzecz przeciwdziałania przemocy.
4. Organizowanie spotkań mających na celu zwrócenie uwagi dzieci i młodzieży na problem przemocy.

CEL 2.

Współpraca instytucji na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie.

Kierunki działań:

1. Realizacja szkoleń dla pracowników instytucji zaangażowanych w zapobieganie i zwalczanie przemocy w rodzinie.
2. Organizowanie konferencji mających na celu rozwój wiedzy oraz wymianę doświadczeń z zakresu rozpoznawania i zwalczania przemocy.
3. Wypracowanie procedury i skoordynowanie działań dotyczących współpracy pomiędzy instytucjami zobligowanymi prawnie do wykonywania czynności interwencyjnych oraz udzielania wsparcia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie.

CEL 3.

Pomoc, wsparcie dla osób uwięzionych w przemoc w rodzinie.

Kierunki działań:

1. Utworzenie specjalistycznej poradni wsparcia dla osób uwięzionych w przemoc.
2. Opracowanie i realizacja programów korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.
3. Kontynuacja wsparcia dla uczestników programów korekcyjno – edukacyjnych po zakończeniu programu.

CEL 4.

Skuteczność udzielania pomocy rodzinom dotkniętym przemocą. Zwiększanie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Kierunki działań:

1. Realizacja szkoleń podnoszących kwalifikacje poszczególnych służb.
2. Tworzenie materiałów instruktażowych, procedur postępowania wobec występowania przemocy w rodzinie.
3. Kontynuowanie działań w zakresie zapewnienia bezpiecznego miejsca przesłuchań dzieci – „Niebieski pokój”.

V. Zakładane rezultaty realizacji Programu

Zakłada się, że dzięki realizacji zapisanych w Programie działań osiągnięte zostaną następujące rezultaty:

1. Zostaną upowszechnione informacje na temat dostępnego w sytuacji przemocy wsparcia i miejsc, gdzie mogą zgłaszać się osoby dotknięte problemem.
2. W środowisku lokalnym wzrośnie dostępność informacji na temat przemocy w rodzinie – jej przyczyn, przebiegu i skutków.
3. Wśród mieszkańców Powiatu wzrośnie wrażliwość na przemoc i zwiększy się zaangażowanie mieszkańców w sprawy związane z przeciwdziałaniem przemocy i reagowaniem na jej przejawy.
4. Zintegrowane zostaną działania różnych instytucji zajmujących się interweniowaniem i pomaganiem w sytuacji przemocy.
5. Wzrośnie poziom wiedzy i umiejętności osób zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy i pomagających w sytuacji jej wystąpienia.
6. Zostanie wypracowany schemat działania w sytuacji przemocy.
7. Rozwinięta zostanie oferta pomocowa dla ofiar przemocy i jej sprawców – zwiększy się dostęp do pomocy w postaci interwencji, jak i do długofalowego wsparcia.
8. Wzrosną kompetencje przedstawicieli różnych grup zawodowych działających w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

VI. Wskaźniki realizacji Programu

Poprzez realizację działań zawartych w Programie zakłada się osiągnięcie następujących wskaźników:

1. Liczba opracowanych i opublikowanych materiałów dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie i możliwości uzyskania wsparcia.

2. Liczba rozpowszechnionych ulotek i broszur profilaktyczno - informacyjnych dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie.
3. Liczba rodzin korzystających z poradnictwa na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
4. Liczba przeprowadzonych szkoleń dla instytucji działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
5. Liczba przeszkolonych pracowników instytucji zaangażowanych w zapobieganie i zwalczanie przemocy w rodzinie.
6. Liczba zorganizowanych konferencji mających na celu przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.
7. Liczba wypracowanych procedur i działań dotyczących współpracy pomiędzy instytucjami współpracującymi w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
8. Liczba powstałych specjalistycznych poradni wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc.
9. Liczba osób objętych programem edukacyjno – korekcyjnym dla osób stosujących przemoc.
10. Liczba przesłuchań realizowanych w Niebieskim Pokoju.

VII. Projektowane źródła finansowania Programu

Źródłem finansowania zadań Powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2012-2016 będą środki finansowe:

1. Samorządu powiatu;
2. Samorządu województwa;
3. Administracji rządowej (Ministerstwo, Wojewoda);
4. Europejskiego Funduszu Społecznego;
5. Organizacji pozarządowych;
6. Innych podmiotów/partnerów działań.

VIII. Realizatorzy Programu

Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie jest dokumentem o działaniu długofalowym. Będzie realizowany we współpracy z lokalnymi

samorządami, instytucjami, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami, które zajmują się sprawami rodziny.

IX. Sposób monitorowania Programu

Monitoring Programu będzie prowadzony corocznie, poprzez sprawdzanie skuteczności działań. W zależności od stopnia realizacji będzie podlegał korekcie, mającej na celu osiągnięcie celów założonych w Programie.

Program jest dokumentem otwartym, którego uzupełnianie i poszerzenie o nowe cele i zadania jest możliwe w każdym czasie i miejscu o ile okaże się to konieczne i celowe. Jego opracowanie posłużyć ma lepszej – bardziej skutecznej, efektywniejszej i pełniejszej realizacji działań na rzecz osób uwięzionych w przemoc w powiecie lidzbarskim.

Monitoring Programu prowadzić będzie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Lidzbarku Warmińskim z siedzibą w Ornecie przy wykorzystaniu informacji od pozostałych realizatorów Programu. Informacje o realizacji Programu będą składane Radzie Powiatu w ramach corocznych sprawozdań z zakresu działalności PCPR oraz oceny zasobów pomocy społecznej.

X. Skład Zespołu

Program został opracowany przez Zespół, w którego skład zgodnie z Uchwałą Nr OR.0025.111.2012 z dnia 29 marca 2012 r. Zarządu Powiatu Lidzbarskiego powołane zostały następujące osoby:

1. Jarosław Kogut – Wicestarosta Powiatu Lidzbarskiego
2. Ewa Huss – Nowosielska – Radna Powiatu Lidzbarskiego
3. Mariusz Kozłowski – Zastępca Komendanta Powiatowego Policji w Lidzbarku Warmińskim
4. Zofia Gaglewska – Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lidzbarku Warmińskim
5. Dariusz Wieczorek – Starszy kurator zawodowy Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej w Lidzbarku Warmińskim
6. Danuta Jaroń – Pełnomocnik ds. profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i narkomanii w Orneć
7. Monika Kowalska – Specjalista pracy socjalnej Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Lidzbarku Warmińskim z siedzibą w Orneć
8. Alicja Grodowska – Kierownik Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Lidzbarku Warmińskim z siedzibą w Orneć.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Wojciech Borowy
Wojciech Borowy